

4. »Professorer i Teologi med geistlig Ordination« skulle ikke være udelukkede fra Nævningehvervet, derimod tjenstgørende Militærpersoner.

5. Der er indsat en Bestemmelse om, at de om Statens Tilskud til Københavns Politi gældende Bestemmelser blive at revidere ved særlig Lov inden Retsreformens Ikrafttræden.

6. I Afsnittet »Sagførere« er sket følgende Forandringer med Hensyn til deres Møderet ved de forskellige Retter: Alle de, der, ved Lovens Ikrafttræden have Beskikkelse som *Underretssagførere*, skulle have Adgang til at procedere i første Instans ved den Landsret, hvorunder de høre, samt ved Sø- og Handelsretten. Det samme gælder de Retsbetjent- og Amtsfuldmægtige, der ved Lovens Ikrafttræden opfyldte Betingelserne for at blive Underretssagførere, naar de tage Beskikkelse som saadanne. Alle *Overretssagførere* skulle i Henseende til Møderet være lige stillede med de fremtidige Landsretssagførere, uden at det som tidligere af Folketinget vedtaget, kan forlanges, at de »jevnlige have givet Møde for en af Overretterne siden 1. November 1902«. — Endelig er det indsat, at ingen Sagfører maa have *Kontor* i flere Underretskredse.

7. Til *Forligsprøven* kunne Parterne, naar de have personligt Forfald, overalt i Landet møde ved en hvilken som helst god Mand, ogsaa en Sagfører. Endvidere er indsat, at Godkendelse for Forligskommissionen af Forlig, indgaaet udenfor Forligskommissionen, skal ikke, som nu, kunne finde Sted ved en hvilken som helst Forligskommission, men kun ved en Forligskommission, under hvilken enten Kreditor eller Skyldneren hører, og saadanne Forlig kunne kun tjene til Grundlag for Eksekution, naar de ere forsynede med to særlig tilkaldte og med Stilling og Bopæl anførte Vidners Paa-tegning om, at Forliget før Skyldnerens Underskrift er lydelig oplæst for og vedtaget af ham, samt naar de Omkostninger, Skyldneren indgaar paa at betale, bortset fra de med Eksekutionen forbundne, ere anførte deri med en bestemt Sum. Dette er derhos i Folketinget udvidet til Forlig, der godkendes i Retten.

8. Til Bestemmelsen om, at *Vidnesbyrd kan nægtes*, naar Svaret forudsætter at ville udsætte Vidnet selv, dets